

På 1. samling :

- Historisk bakgrunn for QM
- Spesiell relativitetsteori
- Bohr - modellen
- de Broglie og "partikkelbølger"
- Schrödingerligningen (SL og TUSL)
- Bølgefunksjon. Sannsynlighetstolkning
- Partikkel i boks :

Grensebetingelser

Energikvantisering

Symmetri

Ortonormerte bølgefunksjoner

Bølgepakker

På 2. samling : Det tida tillater !!

Inkl. et labbesøk (håper jeg).

Kvantemekanikkens postulat

Empirisk grunnlag for klassisk mekanikk er Newtons lover.

Empirisk grunnlag for kvantemekanikk er følgende postulat:

A. Operatorpostulat

Til en målbar størrelse i klassisk mekanikk,

$$F(q_1, q_2, \dots, q_N, p_1, p_2, \dots, p_N)$$

har vi i QM en lineær operator

$$\hat{F}(\hat{q}_1, \hat{q}_2, \dots, \hat{q}_N, \hat{p}_1, \hat{p}_2, \dots, \hat{p}_N)$$

Her er

$$\hat{q}_j = q_j = \text{operator for posisjonskoordinat } q_j$$

$$\hat{p}_j = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial q_j} = \text{impulskoordinat } p_j$$

Eks: En partikkel i en dimensjon.

$$N=1. \quad \hat{q}_1 = q_1 = x, \quad \hat{p}_1 = \frac{\hbar}{i} \frac{d}{dx}$$

Fysiske størrelseQM operator

$$x, y, z$$

$$\hat{x} = x, \hat{y} = y, \hat{z} = z$$

$$p_x, p_y, p_z$$

$$\hat{p}_x = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \quad \text{etc.}$$

$$\vec{p}$$

$$\hat{\vec{p}} = \frac{\hbar}{i} \nabla = \frac{\hbar}{i} \left(\hat{x} \frac{\partial}{\partial x} + \hat{y} \frac{\partial}{\partial y} + \hat{z} \frac{\partial}{\partial z} \right)$$

$$K = p^2 / 2m$$

$$\begin{aligned} \hat{K} &= \hat{\vec{p}}^2 / 2m = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 \\ &= -\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2} \right) \end{aligned}$$

$$V(\vec{r})$$

$$\hat{V} = V(\vec{r})$$

$$E = K + V$$

$$\hat{H} = \hat{K} + \hat{V} = -\frac{\hbar^2}{2m} \nabla^2 + V$$

$$\vec{L} = \vec{r} \times \vec{p}$$

$$\hat{\vec{L}} = \vec{r} \times \hat{\vec{p}} = \vec{r} \times \frac{\hbar}{i} \nabla$$

$$L_x = y p_z - z p_y$$

$$\hat{L}_x = \frac{\hbar}{i} \left(y \frac{\partial}{\partial z} - z \frac{\partial}{\partial y} \right)$$

$$L_y = z p_x - x p_z$$

$$\hat{L}_y = \frac{\hbar}{i} \left(z \frac{\partial}{\partial x} - x \frac{\partial}{\partial z} \right)$$

$$L_z = x p_y - y p_x$$

$$\hat{L}_z = \frac{\hbar}{i} \left(x \frac{\partial}{\partial y} - y \frac{\partial}{\partial x} \right)$$

OSU.

B. Tilstandspostulat

(56)

Systemets tilstand er fullstendig beskrevet ved bølgefunksjonen $\Psi(q_1, q_2, \dots, q_N, t)$ som oppfyller ligningen

$$i\hbar \frac{\partial \Psi}{\partial t} = \hat{H} \Psi \quad (SL)$$

der

$\hat{H} = \hat{K} + \hat{V}$ = systemets Hamiltonoperator (energioperator).

Eks: 1 partikkel i 1D boks

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dx^2} + V(x)$$

$$V(x) = \begin{cases} 0 & ; \quad 0 < x < L \\ \infty & ; \quad \text{ellers} \end{cases}$$

C. Forventningsverdi postulat

Et stort antall målinger av en fysisk størrelse F , på systemer preparert i samme tilstand Ψ , vil gi en middelværdi som nærmer seg

$$\langle F \rangle = \int \Psi^* \hat{F} \Psi dq_1 dq_2 \dots dq_N$$

Eks: 1D boks, grunntilstanden ($n=1$)

$$\Psi_1(x,t) = \psi_1(x) e^{-iE_1 t/\hbar} ; \quad \psi_1(x) = \sqrt{\frac{2}{L}} \sin \frac{\pi x}{L}$$

$$\langle x \rangle = \int_0^L \Psi_1^*(x,t) x \Psi_1(x,t) dx$$

$$= \int_0^L x |\psi_1(x)|^2 dx = \dots = L/2$$

$$\langle p \rangle = \int_0^L \Psi_1^* \left(\frac{\hbar}{i} \frac{d}{dx} \right) \Psi_1 dx$$

$$\sim \int_0^L \sin \frac{\pi x}{L} \cdot \cos \frac{\pi x}{L} dx = 0$$

(pga antisymmetrisk integrand)

D. Målepostulat

En måling av F kan bare gi som resultat en av egenverdiene f_j , dvs slik at

$$\hat{F} \Psi_j = f_j \Psi_j$$

Etter måling av F , der resultatet ble f_j , harner systemet i egentilstanden Ψ_j .

Dvs: Målingen påvirker systemet!

Eks: 1D boks. Anta en starttilstand

$$\Psi(x, t_0) = c_1 \Psi_1(x, t_0) + c_2 \Psi_2(x, t_0)$$

En energimåling ved $t_1 > t_0$ vil da gi E_1 eller E_2 , med sannsynlighet hhv $|c_1|^2$ og $|c_2|^2$.

Hvis målingen gav (f.eks) E_2 , så er

$$\Psi(x, t) = \Psi_2(x, t) \quad \text{for } t > t_1.$$

Usikkerhet og uskarphetsrelasjoner

Standardavvik er et vanlig mål for usikkerhet i en fysisk størrelse:

$$\Delta x = \sqrt{\langle (x - \langle x \rangle)^2 \rangle} \quad (\text{Root Mean Square Deviation})$$

Hensiktsmessig omskriving:

$$\begin{aligned} \langle (x - \langle x \rangle)^2 \rangle &= \langle x^2 - 2x\langle x \rangle + \langle x \rangle^2 \rangle \\ &= \langle x^2 \rangle - \langle x \rangle^2 \end{aligned}$$

$$\Rightarrow \boxed{\Delta x = \sqrt{\langle x^2 \rangle - \langle x \rangle^2}} \quad \text{Standardavviket i størrelsen } x$$

For posisjon og impuls (postulat C):

$$\langle x^n \rangle = \int \Psi^* x^n \Psi dx = \int x^n |\Psi|^2 dx$$

$$\langle p^n \rangle = \int \Psi^* \left(\frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \right)^n \Psi dx$$

Eks: Med "gaussisk" starttilstand

$$\Psi(x, 0) = C \cdot e^{-\alpha(x-x_0)^2} \cdot e^{i p_0 x / \hbar} \quad \text{fås (øving 2)}$$

$\Delta x \cdot \Delta p = \hbar/2$, som er minste teoretiske verdi for uskarphetsproduktet $\Delta x \cdot \Delta p$.

For to vilkårlige fysiske størrelser A og B , (60)
med QM operatorer $\hat{A}$ og $\hat{B}$, kan en vise at

$$\Delta A \cdot \Delta B \geq \frac{1}{2} \cdot |\langle [\hat{A}, \hat{B}] \rangle|$$

der $[\hat{A}, \hat{B}] \stackrel{\text{def}}{=} \hat{A}\hat{B} - \hat{B}\hat{A}$ = kommutatoren mellom $\hat{A}$ og $\hat{B}$.

Eks: $\hat{A} = \hat{x} = x$, $\hat{B} = \hat{p} = \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x}$. Vi beregner $[\hat{x}, \hat{p}]$ ved å la den virke på en funksjon $\Psi(x)$.

$$\begin{aligned} [\hat{x}, \hat{p}] \Psi(x) &= x \frac{\hbar}{i} \frac{d}{dx} \Psi(x) - \frac{\hbar}{i} \frac{d}{dx} (x \Psi(x)) \\ &= \frac{\hbar}{i} x \frac{d\Psi}{dx} - \frac{\hbar}{i} \Psi - \frac{\hbar}{i} x \frac{d\Psi}{dx} = i\hbar \Psi(x) \end{aligned}$$

Dvs, $[\hat{x}, \hat{p}] = i\hbar$, som gir

$\Delta x \cdot \Delta p \geq \frac{1}{2} \cdot |\langle i\hbar \rangle| = \hbar/2$, som er Heisenbergs uskarphetsrelasjon.

Merk: Hvis $[\hat{A}, \hat{B}] = 0$, er $\Delta A \cdot \Delta B \geq 0$,
dvs det er (teoretisk) mulig å måle både

A og B helt nøyaktig, samtidig. Eks: $[x, \hat{p}_y] = 0$
 $\Rightarrow x$ og p_y kan måles nøyaktig samtidig

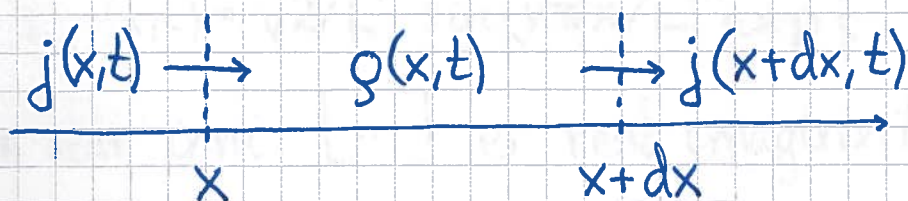
(61)

Sannsynlighetsstrøm og -bevarelse

Sanns. tetthet: $g(x,t) = |\Psi(x,t)|^2$, med enheten
 $[g] = 1/m$ i 1D. ($1/m^3$ i 3D)

Normering: $\int_{-\infty}^{\infty} g(x,t) dx = 1$

Hvis g endrer seg et sted, må det skyldes en netto strøm (inn eller ut) av sannsynlighet her:

Sanns. strøm ved pos. x ved tid t : $j(x,t)$,
 med enhet $[j] = [\text{sanns.}/\text{tid}] = 1/s$ i 1D.
 ($\frac{\text{sanns.}}{\text{tid} \cdot \text{flate}}$ i 3D, enhet $1/s \cdot m^2$)

Sanns. bevarelse er nå uttrykt via en såkalt
kontinuitetsligning for sannsynlighet:

$$\boxed{\frac{\partial g}{\partial t} + \frac{\partial j}{\partial x} = 0} \quad 1D$$

(Vi har tilsvarende kont.lign. for ladning i
 elektromagnetisme, for masse i hydrodynamikk, etc.)

Det er "rett fram" å vise at SL,
 $i\hbar \partial \Psi / \partial t = \hat{H} \Psi$, med $\rho = \Psi^* \Psi$ gir
 sanns. bevarelse, med sanns. strøm

$$j(x,t) = \text{Re} \left[\Psi^*(x,t) \frac{1}{m} \frac{\hbar}{i} \frac{\partial}{\partial x} \Psi(x,t) \right]$$

Eks 1: Stasjonær tilstand i 1D boks ; $j_n = ?$

Løsn: $\Psi_n(x,t) = \sqrt{2/L} \sin(n\pi x/L) \exp(-iE_n t/\hbar)$

Det som står inni [...] er rent imaginært $\Rightarrow j_n = 0$

Som ventet: Ingen netto strøm knyttet til stående bølger.

Eks 2: Fri partikkel, $\Psi(x,t) = e^{ikx} \cdot e^{-iEt/\hbar}$.

Løsn: $\partial \Psi / \partial x = ik \cdot \Psi$

$$\Rightarrow j = \text{Re} \left[\frac{1}{m} \frac{\hbar}{i} ik \right] = \frac{\hbar k}{m} = p/m = v$$

Som ventet. (Her ble $[j] = \text{m/s}$ fordi vi brukte en dimensjonsløs Ψ .)